

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ◇ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

מכות-אלו הן הגולין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
הכחו הכאה שאין בה שוה פרוטה - לוקה, ולא מקשינן הכאה לקללה.	דא"ר אמי א"ר יוחנן:									!	
חזן מעל ידי גר תושב וכו'.											■
אלמא גר תושב עובד כוכבים הוא											■
גר תושב גולה ע"י גר תושב	אימא סיפא:									!	◇
לא קשיא: כאן בגר תושב שהרג גר תושב, כאן בגר תושב שהרג ישראל.	רב כהנא:									!	◇
איכא דרמי קראי אהדי, כתיב: (במדבר ל"ה) לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהיינה שש הערים, וכתוב: (במדבר ל"ה) והיו לכם הערים למקלט, לכם - ולא לגרים	[איכא]										◇
ל"ק: כאן בגר תושב שהרג ישראל, כאן בגר תושב שהרג גר תושב.	רב כהנא:									!	◇
לפיכך, גר ועובד כוכבים שהרגו - נהרגין	ורמיניה:									!	◇
קתני גר דומיא דעובד כוכבים, מה עובד כוכבים - לא שנא דקטל בר מיניה ולא שנא דקטל דלאו בר מיניה נהרג, אף גר - לא שנא דקטל בר מיניה ולא שנא דקטל דלאו בר מיניה נהרג											◇
ל"ק: כאן שהרגו דרך ירידה, כאן שהרגו דרך עלייה דרך ירידה דישאל גלי - איהו נמי סגי ליה בגלות, דרך עלייה דישאל פטור - הוא נהרג.	רב חסדא:									!	◇
ולאו ק"ו הוא? ומה דרך ירידה דישאל גלי - איהו נמי סגי ליה בגלות, דרך עלייה דישאל פטור - איהו נהרג?	א"ל רבה:									!	◇
באומר מותר.	אלא אמר רבה:									!	◇
אומר מותר - אנוס הוא	א"ל אביי:									!	◇
שאני אומר: אומר מותר - קרוב למזיד הוא.	א"ל: רבה]									!	◇
ואזדו לטעמייהו											■
כסבור בהמה ונמצא אדם, כנעני ונמצא גר תושב - רבה אומר: חייב, אומר מותר - קרוב למזיד הוא	דאיתמר: רבה]									!	◇
פטור, אומר מותר - אנוס הוא.	רב חסדא:									!	◇
(בראשית כ') הנך מת על האשה אשר לקחת מאי לאו בידי אדם	איתיביה רבא לרב חסדא:									!	◇
לא, בידי שמים.										!	◇
דיקא נמי, דכתיב: (בראשית כ') מחטוא לי.										!	◇
ולטעמיך, (בראשית ל"ט) וחטאתי לאלהים, לאלהים ולא לאדם?										!	◇
אלא דינו מסור לאדם, הכא נמי דינו מסור לאדם.										!	◇
(בראשית כ') הגוי גם צדיק תהרוג	איתיביה אביי לרבא:									!	◇
התם כדקא מהדרי עלייה: (בראשית כ') ועתה השב אשת האישי כי נביא הוא										!	◇
אשת נביא הוא דתיהדר, דלאו נביא לא תיהדר?										!	◇
אלא כדאמר ר' שמואל בר נחמני										!	◇
הלא הוא אמר לי אחותי היא וגו', נביא הוא וממך למד, אכסנאי הוא שבא לעיר, על עסקי אכילה ושתייה שואלין אותו, כלום שואלין אותו: אשתך זו? אחותך זו? מכאן שבן נח נהרג, שהיה לו ללמוד	דאמר ר' שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן:									!	◇
הסומא אינו גולה, דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]										◇
גולה.	ר' מאיר:										◇

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מבואה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement- מימרא ♣ קושיא-challenge ♧ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הגולין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
השונא אינו גולה	[ת"ק]										◆	■
השונא נהרג, מפני שהוא כמועד	רבי יוסי:										◆	■
יש שונא גולה ויש שונא שאינו גולה, זה הכלל: כל שהוא יכול לומר לדעת הרג - אינו גולה, ושלא לדעת הרג - הרי זה גולה.	רבי שמעון:										◆	■
(במדבר ל"ה) בלא ראות - פרט לסומא, דברי רבי יהודה	ת"ר: [רבי יהודה]										◆	◇
בלא ראות - לרבות את הסומא.	רבי מאיר:										◆	■
מאי טעמא דרבי יהודה?											^	
דכתיב: (דברים י"ט) ואשר יבא את רעהו ביער אפילו סומא, אתא בלא ראות מעטיה.	[ר"י]										!	◇
ורבי מאיר?											♧	
בלא ראות למעט, בבלי דעת למעט, הוי מיעוט אחר מיעוט, ואין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות.	[ר"מ]										!	◇
ורבי יהודה?											♧	
בבלי דעת - פרט למתכוין הוא דאתא.	[ר"י]										!	◇
השונא נהרג כו'.	ר' יוסי:											■
והא לא אתרו ביה												♧
מתניתין רבי יוסי בר יהודה היא												!
חבר אינו צריך התראה, לפי שלא ניתנה התראה אלא להבחין בין שוגג למוזד.	דתניא, רבי יוסי בר יהודה:										■	!
יש שונא גולה וכו'.	רבי שמעון:											■
כיצד אמר רבי שמעון: יש שונא גולה ויש שונא שאינו גולה? נפסק - גולה, נשמט - אינו גולה.	תניא:											■
לעולם אינו גולה עד שישמט מהצלו מידו	והתניא, ר' שמעון:											♧
קשיא נפסק אנפסק, קשיא נשמט אנשמט												■
נשמט אנשמט לא קשיא: הא באובה, והא בשונא נפסק אנפסק לא קשיא: הא רבי, והא רבנן.												!
להיכן גולין? לערי מקלט, לשלש שבעבר הירדן ולשלש שבארץ כנען, שנאמר: (במדבר ל"ה) את שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען וגו'.												■
עד שלא נבחרו שלש שבארץ ישראל לא היו שלש שבעבר הירדן קולטות, שנאמר: שש ערי מקלט תהיינה, עד שיהיו ששתן קולטות כאחת.												■
ומכוונות להן דרכים מזו לזו, שנאמר: (דברים י"ט) תכין לך הדרך ושלשת וגו'.												■
ומסרין להן שני ת"ח, שמא יהרגנו בדרך וידברו אליז												■
(אף) הוא מדבר ע"י עצמו, שנאמר: (דברים י"ט) וזה דבר הרוצח.	רבי מאיר:											■
בתחלה אחד שוגג ואחד מזיד מקדימין לערי מקלט, וב"ד שולחין ומביאין אותו משם, מי שנתחייב מיתה בב"ד - הרגוהו, ושלא נתחייב מיתה - פטרוהו, מי שנתחייב גלות - מחזירין אותו למקומו, שנאמר: (במדבר ל"ה) והשיבו אותו העדה אל עיר מקלטו וגו'.	רבי יוסי בר יהודה:											■
שלש ערים הבדיל משה בעבר הירדן, וכנגדן הבדיל יהושע בארץ כנען, ומכוונות היו כמין שתי שורות שבכרם, (יהושע ב') חברון ביהודה כנגד (דברים ד') בצר במדבר, שכם בהר אפרים כנגד רמות בגלעד, קדש בהר נפתלי כנגד גולן בכשן.	תנו רבנן:											■
ושלשת - שיהו משולשין, שיהא מדרום לחברון כמחברון לשכם, ומחברון לשכם כמשכם לקדש, ומשכם לקדש כמקדש לצפון.												■
בעבר הירדן תלת, בארץ ישראל תלת?												♧
בגלעד שכיחי רוצחים, דכתיב: (הושע ו') גלעד קרית פועלי און עקובה מדם	אביי:											!